

Գևորգ ԷՄԻՆ

Ժամացույցի առջև

Դու մեծ ես, այո՛,
Եվ ես՝ փոքր, այո՛.
Բայց դու նման ես այն մեծ սլաքի՛ն,
Որն իմ՝ ժամերը նշող սլաքի,
Ամեն մի քայլին հասնելու համար,
Վեց տասնյակ քաշլ է ստիպված անում.

Նոր բան չե՛մ ասում,
Ոչ էլ՝ քեզանից ինձ գերադասում,
Կամ ձգտում հատուկ դիրքի ու փառքի...
Մենք ծառայում ենք նու՛յն ժամանակին
Եվ ցույց ենք տալիս ժամանա՛կը նույն.
Ես՝ դարի ժա՛նր՝
Դու... բռայե՛ն դարի.
Իսկ մնացածը՝ ինչպես ուզու՛մ ես...
Մեծը դու՛ն կոչվիր,
Դու՛ն փառք վաստակիր,
Միայն, լսու՞մ ես,
Գեթ հանուն դարի՛,
Հանուն քո երդված մեծ գաղափարի՛,
Ինձ... մի՛ խանգարի: